

การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา
โดยการใช้ชุดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อ
อุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

อัมพา ทองบุญยัง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

อีเมล : ampha.j@pkru.ac.th

Received : October 19, 2021 Revised : May 10, 2022 Accepted : June 22, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น ภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 70 คน และสุ่มแบบเจาะจงจำนวน 30 คน ระยะเวลาที่ใช้จำนวน 11 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ประเด็นคำถามสำหรับการประชุมอภิปรายกลุ่มย่อยกลุ่มตัวอย่าง ชุดการเรียนรู้ จำนวน 9 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่า t-test for dependent samples

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ $E1 / E2 = 80.25/80.55$

2. นักศึกษามีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาดีขึ้น

3. นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมากต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ

4.

คำสำคัญ : พยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ, ชุดการเรียนรู้, สหศาสตร์ภาษาอังกฤษ

THE DEVELOPMENT OF PROBLEMATIC ENGLISH FRICATIVE CONSONANTS
PRONUNCIATION BY USING LEARNING PACKAGES FOR FIRST YEAR ENGLISH FOR
SERVICE INDUSTRIES MAJOR, PHUKET RAJABHAT UNIVERSITY

Ampha Tongboonyoung

Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

e-mail : ampha.j@pkru.ac.th

Abstract

The purposes of this study were 1) to create and find the efficiency of learning packages, 2) to compare learning achievement before and after using the learning packages and 3) to examine students' satisfaction towards teaching and learning of learning packages. The participants were 70 of first year English for Service Industries major students who enrolled Fundamentals of English Phonetics Course in second semester of academic year 2020. Thirty students were selected by a selected purposive sampling process. The experiment period was 11 weeks. The research instruments used in this study were questions of focus group discussion, 9 learning packages, a pre and post- test on English Consonants Pronunciation and students' satisfaction form. The statistics used in the study were mean, standard deviation and t-test.

The results of the research were as follow:

1. The learning packages gained the efficiency $E1/E2 = 80.25/80.55$
2. The students posttest score was higher than the pretest at the 0.05 level of significance that showed students' ability was better.
3. The students' satisfaction towards teaching and learning of problematic English consonants pronunciation learning packages was at the highest level.

Keywords: English Fricative Consonants Pronunciation ; Learning Packages; English Phonetics

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่คนไทยคุ้นเคยในปัจจุบัน เนื่องจากได้สัมผัสภาษาอังกฤษจากสื่อต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และนักศึกษาไทยได้เรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เริ่มเข้าโรงเรียนจนกระทั่งเรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งรัฐบาลพยายามส่งเสริมและผลักดันให้ใช้ภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาที่สองในแผนการสอนภายในประเทศไทย พ.ศ. 2556 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาไทยส่วนใหญ่ยังมีข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการพูด ซึ่งในการพูดภาษาอังกฤษของคนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาต้องมีความระมัดระวังในการออกเสียงเป็นพิเศษ หากไม่เช่นนั้นอาจทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิดได้ ซึ่งปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือการออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ซึ่งการออกเสียงมีความสำคัญต่อการพูดและการฟัง ผู้พูดต้องออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง ผู้ฟังจะต้องสามารถวิเคราะห์คำพูดที่ได้ยินตามหน่วยเสียงในระบบเสียงเพื่อตีความตามความหมายได้อย่างถูกต้อง (Hewings, 2004) ถึงแม้ว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต้องรู้ทักษะที่หลากหลาย ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ทักษะการอ่าน การเขียน และการพูด แต่สิ่งสำคัญที่สุดของการพูดก็คือการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักภาษา (Ellis, 1997) ซึ่งสอดคล้องกับ (Nair, et al., 2017) ได้กล่าวว่าถ้าหากผู้พูดเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแต่ยังสื่อความหมายที่คลุมเครือเนื่องจากการออกเสียงภาษาที่ไม่ดี และหากผู้พูดมีการออกเสียงที่ไม่ดีผู้ฟังจะไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อได้ (Gilakjani, 2011)

ในประเทศไทยมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของผู้เรียนในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่พบว่ามียักษ์ขณะและสระในภาษาอังกฤษหลายตัวที่ไม่สามารถเทียบเสียงในภาษาไทยได้ และเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษยังคงมีความผิดปกติกว่าเสียงสระ (พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2532 อ้างถึงใน พัชราภรณ์ ห่อตระกูล และ สุพจน์ แก้วไพฑูรย์, 2558: 41) พยัญชนะที่มีปัญหามีอยู่ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives Consonants) ได้แก่ /f/ /v/ /θ/ /ð/ /s/ /z/ /ʃ/ /ʒ/ /h/ กลุ่มเสียงกักเสียดแทรก (Affricates Consonants) ได้แก่ /tʃ/ และ /dʒ/ และกลุ่มเสียงข้างลิ้น (Liquid Lateral Consonants) ได้แก่ /l/ (ชนนทร์รัฐ และคณะ, 2561) ตรงกับงานวิจัยของ อธิวัฒน์ (2555) ผลการวิจัยพบว่าเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษในตำแหน่งต้นคำที่นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียง คือ /θ/, /ð/, /v/, /r/, /z/, /ʃ/, /ʒ/, /tʃ/ ทั้งนี้มีผู้วิจัยหลายท่านพบว่าสาเหตุเนื่องมาจากเสียงเหล่านี้เป็นเสียงที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย (Tipaporn 2008, Nathaporn, 2007, Sattra, 2017) นอกจากนี้ ชนนทร์รัฐ และคณะ (2561) ได้กล่าวว่าเด็กไทยส่วนใหญ่จะใช้เสียงและไวยากรณ์ในภาษาไทยบางตัวไปใช้แทนในเสียงภาษาอังกฤษโดยไม่รู้ตัว ซึ่งเป็นอิทธิพลมาจากภาษาแม่และจากการที่ผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิชาการของ (อัจฉริยา นันทศิริพล และ ปิยะดา มหามนตรี, 2562) กล่าวว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการออกเสียงลักษณะเดียวกับภาษาไทยนับเป็นสิ่งกีดกันโอกาสที่ผู้เรียนจะยกระดับการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วเพื่อส่งเสริมให้การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แม้ว่าเสียงในภาษาอังกฤษบางเสียงจะมีในภาษาไทย แต่ตำแหน่งที่เสียงนั้นปรากฏในคำก็จะต่างกัน เช่น เสียง /f/ ในภาษาอังกฤษ เป็นได้ทั้งเสียงพยัญชนะ

ต้นและพยัญชนะท้าย แต่ในภาษาไทยเสียงพยัญชนะที่สะกดด้วยตัวอักษร “ฟ” หรือ “ฝ” จะไม่ปรากฏในตำแหน่งพยัญชนะท้าย คนไทยส่วนใหญ่จึงออกเสียงพยัญชนะท้ายของคำว่า safe เหมือนกับสะกดด้วย “พ” หรือ “บ” ในภาษาไทย (ปรารมภ์รัตน์ โชติกเสถียร, 2557)

เสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนคนไทยในการออกเสียงภาษาอังกฤษมากที่สุดก็คือ เสียงเสียดแทรก ซึ่ง (จรัญวิไล จรณโรจน์, 2552) ได้กล่าวว่า คนไทยจะมีปัญหาเมื่อเรียนเสียงเสียดแทรกในภาษาอังกฤษ โดยจะนำเสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียงมาแทนเสียงเสียดแทรกในพยัญชนะต้นคำ เช่น คำว่า *van* /væn/ ออกเสียงเป็น /væn/ โดยใช้เสียง /w/ แทนเสียง /v/ หรือการใช้เสียง /d/ แทนเสียง /ð/ ในคำว่า *That* //ðæt/ ซึ่งมักจะออกเสียงเป็น /dæt/ นั้นเนื่องจากเสียง /ð/ เป็นเสียงก้อง ประเภทเสียงเสียดแทรกในตำแหน่งระหว่างฟัน (Voiced Interdental Fricative) ที่ไม่มีในระบบหน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทย จึงทำให้คนไทยออกเสียง /d/ ที่ใกล้เคียงมาแทนเสียง /ð/ ซึ่งตรงกับ (ปรารมภ์รัตน์ โชติกเสถียร, 2552) ได้กล่าวว่า เสียงในภาษาอังกฤษหลายเสียงไม่มีในภาษาไทย จึงทำให้คนไทยมีปัญหาเมื่อต้องออกเสียงนั้นๆ สอดคล้องกับ (วลัยรัตน์ รักษ์วิเชียร, 2550) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะทางสัทศาสตร์ในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทย ได้แก่ 1) พยัญชนะภาษาอังกฤษบางตัวไม่มีในหน่วยเสียงในภาษาไทย เช่นเสียง /g/, /dʒ/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ 2) หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษมีมากกว่าภาษาไทย คือมี 24 หน่วยเสียงและสามารถปรากฏทั้งตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ ในขณะที่ภาษาไทยมีเพียง 21 หน่วยเสียงและปรากฏได้ในตำแหน่งต้นคำและกลางคำเท่านั้น 3) วิธีการออกเสียงมีความแตกต่างไปจากภาษาไทย เพราะเสียงนั้นออกเสียงยากและไม่มีเสียงในภาษาไทยจากที่กล่าวมาจะเห็นว่าความสามารถในการออกเสียงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้การออกเสียง สรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้การออกเสียง คือความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ อิทธิพลมาจากภาษาแม่ หลักการเรียนรู้ แรงจูงใจ และจากการที่ผู้เรียนขาดโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษ

การแก้ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษนั้นมีหลายวิธี จากการศึกษางานวิจัยหลายงานพบว่ามีการนำชุดการเรียนรู้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีผู้วิจัยหลายท่านได้กล่าวถึงชื่อเรียก ความหมายและความสำคัญของชุดการเรียนรู้ คือ สื่อการเรียนที่จัดเข้าด้วยกันเป็นชุด (Package) เรียกว่าสื่อผสม (Multimedia) นอกจากนี้ชุดการเรียนรู้มีชื่อเรียกที่หลากหลาย เช่น Learning package, Instructional kits หรือ Self instruction unit โดยสื่อการเรียนนั้นมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาในบทเรียน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ธีรารามณ์ พลายเล็ก, 2555, บุญชม ศรีสะอาด, 2541, วรกิต วัดข้าวหลาม, 2540) นอกจากนี้ชุดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ โดยเฉพาะการฝึก การออกเสียง ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น (ปรารมภ์รัตน์ โชติกเสถียร, 2564) ซึ่งสอดคล้องกับ (ดารานิชย์ จันทร์หอม, 2550) ที่ได้กล่าวว่าชุดการเรียนรู้ช่วยเสริมทักษะทางภาษาของตน ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียนได้ด้วยตนเองและใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนได้

จากการศึกษาปัญหาของผู้เรียนในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น และผู้วิจัยเป็นผู้สอนในรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษมาหลายปี จึงทำให้ทราบว่านักศึกษามีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยนักศึกษาส่วนใหญ่จะนำเสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียงมาแทนเสียงเสียดแทรกในภาษาอังกฤษ ทำให้ออกเสียงพยัญชนะไม่ถูกต้อง (รายละเอียดเพิ่มเติมปรากฏในเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย) ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ชุดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษทั้งหมด 9 เสียง มาพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการที่เรียนในรายวิชาสหศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น เพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจลักษณะการออกเสียงที่ถูกต้อง เข้าใจความแตกต่างของระบบเสียงระหว่าง ภาษาอังกฤษและภาษาไทย และได้ฝึกออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกที่เป็นปัญหาตามชุดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนนำไปใช้พูดในชีวิตประจำวันหรือ ประกอบอาชีพในอนาคตได้

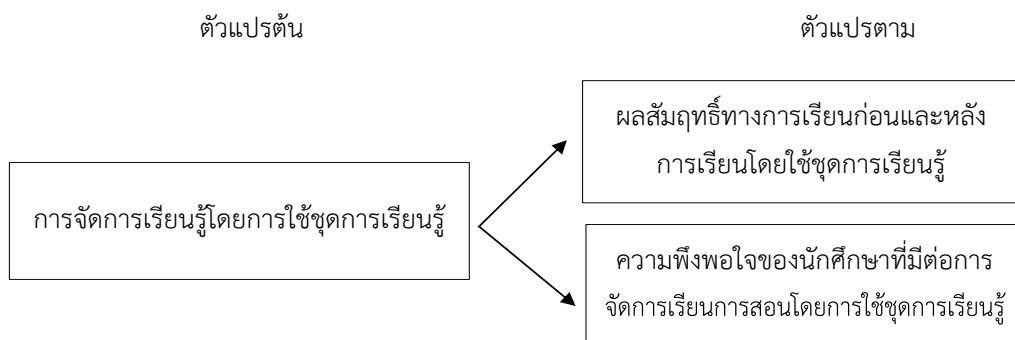
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้

สมมติฐานในการวิจัย

1. ชุดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยชุดการเรียนรู้ของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pretest - Posttest Design ตามแนวคิดของ (Fitz-Gibbon, 1987 : 113) โดยใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้ใช้เวลาในการดำเนินการทดลองทั้งสิ้น 11 สัปดาห์ และมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการที่เรียนในรายวิชา 6335104 สัทศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 70 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการที่เรียนในรายวิชา 6335104 สัทศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเป็นนักศึกษาในกลุ่มเรียนที่ 2 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ มีวิธีการดำเนินดังนี้

1.1. ศึกษาและวิเคราะห์แผนการเรียนรู้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2. ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาวิชา คำอธิบายรายวิชา องค์กรประกอบของบทเรียน ขอบเขตด้านเนื้อหาของกิจกรรม โดยผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลรายละเอียด เอกสารประกอบการสอน พร้อมทั้งขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.3. กำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนตามที่ได้ออกแบบไว้ ซึ่งมีทั้งหมด 9 แผนการสอน ตามจำนวนเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC) (ฤตินันท์ สมุทร์ทัย, 2545) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00

2. ชุดการเรียนรู้ เป็นชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการวิเคราะห์เสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่ได้จากแบบทดสอบและการประชุมอภิปรายกลุ่มย่อยกลุ่มตัวอย่าง (Focus Group Discussion) เพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียงของนักศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหากลุ่มเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเวลาในการพัฒนาการออกเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ (Fricative Sounds) ทั้ง 9 เสียง ได้แก่ /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ และ /h/ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์การประชุมอภิปรายกลุ่มย่อยกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาในการออกเสียงเสียดแทรกของแต่ละเสียงแสดงตามตารางต่อไปนี้

เสียงเสียดแทรก ภาษาอังกฤษ (Fricative Sounds)	จำนวนนักศึกษาที่มี ปัญหาในการออกเสียง เสียดแทรก ภาษาอังกฤษ	ปัญหาที่พบ
/f/	10	นักศึกษาไม่คุ้นชินกับการออกเสียง /f/ ในตำแหน่งท้ายคำ จึงนำเสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียงมาแทนเสียงนี้ ในพยัญชนะท้ายคำ ได้แก่ เสียง “ฟ” หรือ “บ” ในภาษาไทย
/v/	24	นักศึกษาจะใช้เสียงที่สะกดด้วย “ว” ในภาษาไทยมาแทนเสียง /v/ ในตำแหน่งต้นคำ และออกเสียงพยัญชนะแม่กับแทนเสียง /v/ ในตำแหน่งพยัญชนะท้ายคำ
/θ/	24	เนื่องจากเสียง /θ/ ไม่เกิดในภาษาไทยและด้วยตัวอักษร th สามารถออกเป็นเสียง /t/ ดังนั้น นักศึกษามักจะใช้เสียงที่สะกดด้วย “ท” หรือ “ธ” ในภาษาไทยมาแทนเสียง /θ/ ในภาษาอังกฤษ
/ð/	27	เนื่องจากเสียง /ð/ ไม่เกิดในภาษาไทย ดังนั้น นักศึกษาจึงใช้เสียงที่ใกล้เคียงมาแทน เช่น ใช้เสียง /d/ มาแทนทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ
/s/	27	นักศึกษาจะมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ /s/ ในตำแหน่งท้ายคำ เนื่องจากเสียงนี้ไม่เกิดในตำแหน่งท้ายคำในภาษาไทย ดังนั้น นักศึกษามักจะใช้เสียงที่สะกดด้วย “ด” ในภาษาไทยมาแทนเสียง /s/ ในภาษาอังกฤษในตำแหน่งท้ายคำ
/z/	21	เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /z/ ไม่มีในภาษาไทย เป็นเสียงก้อง เวลาออกเสียงเส้นเสียงต้องสั่น และนักศึกษาไม่คุ้นเคย จึงเป็นเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษา
/ʃ/	8	เนื่องจากเสียง /ʃ/ ไม่มีในภาษาไทย ดังนั้น นักศึกษาจึงใช้เสียงที่ใกล้เคียงในภาษาไทยมาใช้แทน เช่น ใช้เสียง “ฉ” หรือ “ช”
/ʒ/	12	เนื่องจากเสียง /ʒ/ ไม่มีในภาษาไทย ดังนั้น เสียงนี้จึงค่อนข้างยากสำหรับนักศึกษา
/h/	3	เนื่องจากเสียง /h/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยอักษร “ห” หรือ “ฮ” ในภาษาไทย นักศึกษาจึงใช้เสียงในภาษาไทยแทน

จากปัญหาในตารางข้างต้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาเป็นฐานในการกำหนดเนื้อหาชุดการเรียนรู้

2.2 กำหนดหัวเรื่อง ความคิดรวบยอดของการผลิตเสียง วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และแบบประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

2.3 นำชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ โดยนำไปทดลองกับกลุ่มทดลองแบบรายบุคคล 3 คน แบบกลุ่มเล็ก 6 คน และแบบกลุ่มใหญ่ 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงและพัฒนาชุดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ E1/E2 เท่ากับ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2531)

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบที่คัดเลือกคำถามจากชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา

3.2 ร่างแบบทดสอบการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกคำที่มีเพียงพยางค์เดียว (Monosyllabic word) ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่กลุ่มตัวอย่างคุ้นเคยและอยู่ในชุดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3.3 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบ โดยนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินคุณภาพหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC) (ฤตินันท์ สมุทร์ทัย, 2545) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 เพื่อคัดเลือกคำศัพท์ที่จะปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ มีทั้งหมด 5 ระดับ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 กำหนดรายละเอียดในแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินคุณภาพหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC) (ฤตินันท์ สมุทร์ทัย, 2545) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ปฐมนิเทศนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงรายละเอียดของงานวิจัยและบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอน วิธีการ ระยะเวลา การวัดผลและประเมินผล การเก็บข้อมูลหลังการทดลอง

2. ทำการทดสอบความรู้ของนักศึกษาโดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้ชุดการเรียนรู้และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3. ดำเนินการสอนนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้ชุดการเรียนรู้ตามแผนการสอนจำนวน 9 แผนที่ผ่านการประเมินแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

4. เมื่อนักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ครบทั้ง 9 ชุดแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความรู้ของนักศึกษาอีกครั้งโดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดการเรียนรู้และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. ประเมินระดับความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ โดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถาม และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 (80/80)
2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test เปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมาวิเคราะห์แบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ตามรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้

จำนวนนักศึกษา	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ		ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์		ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้
	E1 = 80		E2 = 80		
	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	
30	40	963	30	725	80.25/80.55

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ได้ร้อยละ 80.25 (E1) และได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ร้อยละ 80.55 (E2) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 แสดงให้เห็นว่าสามารถนำชุดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คนที่ได้รับกิจกรรมการเรียนการสอนก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้มาหาค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียน และคะแนนสอบหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (Dependent sample) ตามรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษาที่ได้รับกิจกรรมการเรียนการสอนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้

การทดสอบ	การออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ			
	N	$\bar{x}$	S.L	t
ก่อนทดสอบ	30	8.37	2.94	15.04
หลังทดสอบ	30	14.53	2.22	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05

จากตารางที่ 2 พบว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 8.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.94 และคะแนนการทดสอบหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.22 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (คะแนน t เท่ากับ 15.04) สรุปได้ว่าการเรียนรายวิชาการสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น หัวข้อการออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ นั้น ช่วยส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมาวิเคราะห์แบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างตามรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้

	ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1	ชุดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา	4.47	0.57	มาก
2	ชุดการเรียนรู้มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยากทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น	4.50	0.57	มาก
3	ชุดการเรียนรู้มีเนื้อหาที่ละเอียด มีภาพประกอบ ทำให้อ่านเข้าใจง่าย	4.47	0.57	มาก
4	ชุดการเรียนรู้มีกิจกรรมการฝึกออกเสียงที่หลากหลาย	4.53	0.63	มากที่สุด
5	ชุดการเรียนรู้มีเนื้อหาที่ความน่าสนใจและสามารถนำไปใช้พูดในชีวิตประจำวันได้	4.37	0.61	มาก
6	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา	4.47	0.63	มาก

	ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
7	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง (Articulators)	4.50	0.63	มาก
8	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจตำแหน่งที่เกิดเสียง (Point of Articulation)	4.53	0.57	มากที่สุด
9	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจลักษณะการออกเสียง (Manner of Articulation)	4.50	0.57	มาก
10	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจการสั่นสะเทือนของเส้นเสียง (State of Glottis)	4.47	0.63	มาก
11	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจวิธีการออกเสียงระดับคำและคู่เทียบเสียงได้ถูกต้อง	4.53	0.68	มากที่สุด
12	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงในตำแหน่งต้นคำหรือต้นพยางค์ได้ถูกต้อง	4.47	0.63	มาก
13	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงในตำแหน่งกลางคำได้ถูกต้อง	4.50	0.51	มาก
14	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงในตำแหน่งท้ายคำหรือท้ายพยางค์ได้ถูกต้อง	4.47	0.68	มาก
15	ชุดการเรียนรู้ทำให้ความสามารถและผลการเรียนรู้ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษามีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น	4.53	0.68	มากที่สุด
	รวม	4.49	0.61	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.61 และหากพิจารณาประเด็นที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดจะพบว่า มีจำนวน 4 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.53 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57, 0.63 และ 0.68 ตามลำดับ ได้แก่ ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจตำแหน่งที่เกิดเสียง (Point of Articulation) ชุดการเรียนรู้มีกิจกรรมการฝึกออกเสียงที่หลากหลาย ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจวิธีการออกเสียงระดับคำและคู่เทียบเสียงได้ถูกต้อง และชุดการเรียนรู้ทำให้ความสามารถและผลการเรียนรู้ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษามีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้จะพบว่าประเด็นที่นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51, 0.57 และ 0.63 ตามลำดับ มีทั้งหมด 4 ประเด็น ได้แก่ ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงในตำแหน่งกลางคำได้ถูกต้อง ชุดการเรียนรู้มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยากทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจลักษณะการออกเสียง (Manner of Articulation) และชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง (Articulators)

อภิปรายผล

1. การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ พบว่าชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 80.25/80.55 หมายความว่าชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาเกิดกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 80.25 และสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษาหลังจากการใช้ชุดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 80.55 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมติฐานและเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 และเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย แสดงให้เห็นว่าชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาให้ดีขึ้นรวมทั้งทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปรารณา ผดุงพจน์, 2564) ได้สร้างชุดการฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษในรายวิชาสัตสาศาสตร์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์ คือ สร้างชุดฝึกที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษในรายวิชาสัตสาศาสตร์ภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.15/80.55 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้(ปรารณา ผดุงพจน์, 2564) ได้กล่าวว่าชุดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ โดยเฉพาะการฝึกการออกเสียง และช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ (ดารานีย์ จันทร์หอม, 2550) ที่ได้กล่าวว่าชุดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนได้ ช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษาให้คงทนเนื่องจากผู้เรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียนได้ด้วยตนเองและยังช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลได้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ พบว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 8.37 และมีคะแนนการทดสอบหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้เฉลี่ยเท่ากับ 14.53 แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษาหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาได้ดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปรารณา ผดุงพจน์, 2564) ได้ทำการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา โดยการใช้ชุดการฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษในรายวิชาสัตสาศาสตร์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผลการศึกษาพบว่าชุดการฝึกการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เบญจพร นวลประเสริฐ, 2558) ได้ทำการพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำกริยาช่อง2 ที่ลงท้ายด้วย -ed กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงท้ายคำกริยาช่องที่2 ที่ลงท้ายด้วย -ed พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงท้ายคำกริยาช่องที่2 ที่ลงท้ายด้วย -ed อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (อรุณรัศมี แก้วลอย, 2555) ได้ศึกษาการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนภาษาแบบฟัง-พูดและหลักการทางสรีรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนวัดเทพศิลา ผลการวิจัยพบว่าผลการทดสอบหลังเรียนโดยวิธีสอนภาษาแบบฟัง-พูดและหลักการทางสรีร

ศาสตร์ สามารถพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีกว่า ผลการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (วิภาพร สังขยานนท์, 2555) ได้ศึกษา งานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ชั้นปวส. 1 พืชศาสตร์ (ทวีกาฬ) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหา การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีผลคะแนนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังใช้ แบบฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสัทอักษร IPA สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ การออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสัทอักษร IPA

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.49 โดยมีระดับความพึงพอใจในแต่ละประเด็นอยู่ระหว่าง 4.37- 4.53 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ ชุดการเรียนรู้ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปรารธนา ผดุงพจน์, 2564) ได้ทำการ สำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดการฝึกการออกเสียงพยัญชนะ ภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา พบว่านักศึกษามีระดับความพึงพอใจอยู่ระหว่าง 4.07-4.53 ซึ่งอยู่ในระดับ มาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อาภรณ์ ศรีเพชร, 2552) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการ อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบสัทอักษร (Phonetics) ซึ่งกลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ฝึก ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบสัทอักษร อยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา ปรับปรุง หรือปรับเปลี่ยนวิธีการสอน เกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ การจัดทำสื่อการสอน และอาจจะเป็น การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษอื่นๆที่เป็นปัญหาในห้องเรียนต่อไป

2. ควรนำชุดการเรียนรู้ไปพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาที่มีปัญหาการ ออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล หรือนำไปศึกษาด้วยตนเอง (Self-learning) เพราะมีแบบฝึกที่มีซีดีเสียงของเจ้าของภาษา (native speaker) และมีแบบทดสอบก่อน และหลังเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อแก้ปัญหาการออก เสียงของนักศึกษาในองค์ประกอบอื่นๆด้วย เช่น การออกเสียงสระ (Vowels) การออกเสียงควบกล้ำ (Cluster) และการลงเสียงเน้นหนักเบา (Stress) ทั้งระดับคำและระดับประโยค

2. ควรศึกษาการพัฒนาชุดการออกเสียงในรูปแบบของแอปพลิเคชันเพื่อให้ทันสมัยและ สะดวกในการใช้งาน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2531). **ชุดการสอนระดับประถมศึกษา**. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- จรัลวิไล จรูญโรจน์. (2552). **ภาษาศาสตร์เบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ดารานีย์ จันทร์หอม. (2550). **การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2555). **การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วารสารภาษาและภาษาศาสตร์ ปีที่ 31, 81-101.
- ธีราภรณ์ ปลายเล็ก. (2555). **การพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ธนทร์รัฐ นาคทัง, สุทธิรักษ์ สุวรรณเดชา และ ชนาภา ตรีวรรณกุล. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการออกเสียงภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการออกเสียงภาษาอังกฤษ**. การประชุมวิชาการระดับชาติทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 7, 257-266
- เบญจพร นวลประเสริฐ. (2558). **การพัฒนาทักษะการออกเสียงท้ายคำกริยาช่อง 2 ที่ลงท้ายด้วย -ed โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **พัฒนาการสอน**. กรุงเทพมหานคร. สุวีริยาสาสน
- ปรารมภ์รัตน์ โชติกเสถียร. (2557). **การออกเสียงสระและเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรารมภ์รัตน์ โชติกเสถียร. (2552). **การออกเสียงสระและเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรารภณา ผดุงพจน์. (2564). **การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา โดยการใช้ชุดการฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ ในรายวิชาสัตศาสตร์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร**. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยรังสิต, 15(2), 82-95.
- พัชราภรณ์ ท่อตระกูล และ สุพจน์ แก้วไพฑูลย์. (2558). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การออกเสียงภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตแพร่**. วารสารบัณฑิตศึกษาปรทรศน์ มจร วิทยาเขตแพร่. 1 (1), 39-48.

- ฤตินันท์ สมุทรทัย. (2545). เอกสารประกอบการสอนกระบวนวิชา 100302: การวัดและประเมินผลการศึกษาเบื้องต้น. ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วิภาพร สังขยานนท์. (2555). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ชั้นปวส. 1 พิษศาสตร์(ทวิภาคี) ภาคเรียนที่1/2555 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด. ร้อยเอ็ด: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด.
- วรกิต วัตข่างหลาม. (2540). เทคนิคการผลิตและการใช้ชุดการสอน. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ศรีเพชร. (2552). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบสัทอักษร (Phonetics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 5 วสุนธราภิวัฒก์ (รายงานผลการวิจัย). สุราษฎร์ธานี: โรงเรียนเทศบาล 5 วสุนธราภิวัฒก์
- อัจฉรีย์ยา, น. และ ปิยะดา, ม. (2562). การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่ได้รับบัณฑิตจากภาษาแม่. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 611.
- อรุณรัศมี แก้วลอย. (2555). การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนภาษาแบบฟัง-พูดและหลักการทางสรีรศาสตร์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Ellis, R. (1997). *Second Language Acquisition*. New York: Oxford University Press.
- Fitz-Gibbon. Carol Taylor. Lyons Morris and Lynn. ji.auth. (1987). *How to design a program evaluation*. Newbury Park : Sagh.
- Gilakjani, A. P. (2011). *A Study on the Situation of Pronunciation Instruction in ESL/EFL Classrooms*. English Language Department Islamic Azad University of Lahijan, 1(1), (pp.1-16).
- Hewings, M. (2004). *Pronunciation Practice Activities*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Nair, R., Krishnasamy, R., Mello, G.D., (2017). Rethinking the Teaching of Pronunciation in the ESL Classroom, *Universiti Teknologi MARA*, 35(1), (pp.27-42)
- Nathaporn Thongsin. (2007). *A study of English Pronunciation Problems for Thai learners*. Independent Study. Master of Arts Degree. Naresuan University.
- Sattra Sahatsathatsana. (2017). *Pronunciation Problem of Thai Students Learning English Phonetics: A Case Study at Kalasin University*. *Journal of Education, Mahasarakham University*, 11(4), 67-84.
- Tipaporn Pasaree. (2008). *A study of the pronunciation problems in English final sounds of students at Phosai Pittayakarn school, Ubon Ratchathani province*. M.A.Thesis, Ubon Rachathani rajabhat University.